

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøtz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600520045488/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

5,3: *Grillensænger Don Quixot*] da Cervantes' roman nævnes som eksempel på ringe lektur, har Falster næppe kendt den, men blot hørt eller læst noget forkert om den. – 5,4: *Roselli*] formentlig en ital. ell. fransk roman, men uvist hvilken. – 5,5-8: *Om en Roman ej ligesom o.s.v. ...* I Paris og Rom ærer man snarere Luther mere, end vore unge gør, men da det i disse katolske hovedbyer er mere end småt med ærbødiginden over for protestantismens lærefader, og vore unge ærer ham endnu mindre, idet de i stedet for hans katekismus ærer romaner udcnud, vil det sige, at de unge slet ikke ærer ham – d.e. de hverken får eller har nogen ret til kristendom!

6,7: *En F...*] Chr. Rantzau udtyder *F...* som Fergeson (*Falsteriana*, s. 131) – navnet på den franske selskabsdame hos fra Harboe (f. Fuiren) på Størringgård, der var Ribe Katedralskoles velgørende, og hos hvem Falster var velkommen gæst. – en *Dydens Lem*] hos Falster er ordet *lem* altid fælleskøn.

7,5: *Juvenals*] se indledn. til noterne til *Juv.* – *Skrift at staaj* efter gammel kirketugt skulle visse forbrydere *stå skrifte*, d.v.s. bekende øres synd i menighedens nærværelse.

8,1: *Dobler*] selv om figuren er hentet fra Juvenal (se *Juv.*, str. 2) har den tilknytning til dansk virkelighed. Enevælden forbød alt hazardspil (Edv. Holm, I, s. 294). I en af Christian d. 5.s forordninger tales der om, at latinskole-disciplene lod sig forføre »i Drik- og Dobbelhuse« (ib., s. 396). Om politiets kamp mod fatsk spillende bondefangere beretter O. Nielsen, s. 208-09. – 8,3: *Handel*] gerning, sysselsættelse.

9,1-4: *Se!* naar den Lille merker, at o.s.v. [...] se Falsters note (a) til *Juv.*, 1.

10,3: *cinq & neuf*] de to franske talord (= fem og ni) var navn på et terningspil, der spilles på værtshuse, undertiden med falske terninger (O. Nielsen, s. 208). – 10,8: *hiderlig*]